

"L'EDAT FA POR" pàg 3
Amb més de 55 anys
i sense feina: el drama
d'un de cada cinc aturats

BASQUETBOL pàg 20
Félix López, exjugador de
l'AEC Collblanc: "A Espanya
no et pots dedicar al 3X3"

11 anys línia l'H

Maig 2024 · Núm. 128 · linialh.cat

Els canvis a la federació de veïns no convencen els crítics

El cisma a la FAVLH s'eixampla després de l'elecció en assemblea de Maite de la Concha com a presidenta pàg 10

Foto: Línia L'H

Nou retard

La reforma del Pont d'en Jordà es fa esperar pàg 18

ELECCIONS 12M pàg 11
Els partits progressistes
posen tota la carn a la
graella a l'Hospitalet

SANT JOSEP pàg 14
La fàbrica Albert Germans:
cobejada per les entitats

A FONTS pàgs 12 i 13
Racisme immobiliari:
sense pis pel color de pell

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

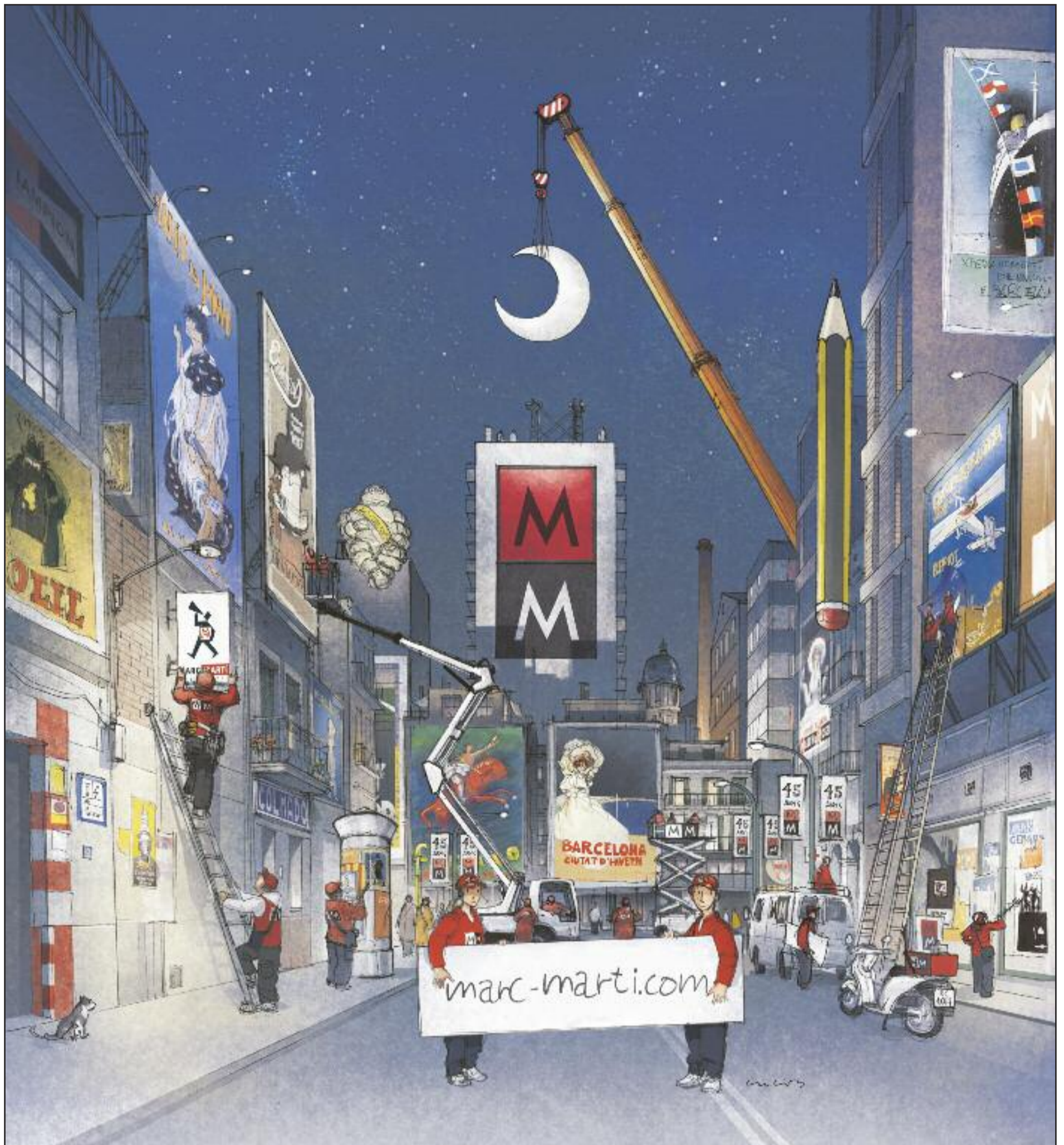
CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Quan l'edat juga en contra

» Un de cada cinc aturats té més de 55 anys: "És difícil trobar feina, per moltes aptituds que tinguis"
 » Parlem amb tres membres d'Assat50, una entitat local que treballa per trencar aquesta dinàmica

Albert Alexandre
 L'HOSPITALET

Tot i que de vegades en reneguem, la veritat és que la feina és important a la nostra vida. No en va, algunes de les mentes més brillants de la història han escrit frases que posen de manifest l'amor que molts homes i dones senten per l'acte de treballar. "No puc parar de treballar; tindré tota l'eternitat per descansar", va dir la Mare Teresa de Calcuta. "Al cap i a la fi, la feina és la millor manera de passar la nostra vida", va afirmar l'escriptor francès Gustave Flaubert. "Sempre que et preguntin si pots fer una feina, contesta que sí i posa't de seguida a aprendre com es fa", reblava Franklin D. Roosevelt. "El denominador comú per a l'èxit és la feina", assegurava el magnat John D. Rockefeller.

Potser la feina no és tan important com el que aquests historics famosos afirmaven, però no tenir-ne pot acabar convertint-se en un mal de cap, encara més quan se superen els 55 anys. Una enquesta feta el passat mes de novembre per Pimec assenyalava que una de cada quatre petites i mitjanes empreses considera que incorporar persones de més de 45 anys comporta dificultats. Es tracta d'una millora respecte de l'any anterior, quan el 32% deien que la contractació de perfils sènior suposa un problema. Sigui com sigui, la meitat d'empreses descarten implantar polítiques que afavoreixin contractar sèniors.

Les dades apunten que l'atur en persones en edat de treballar per sobre dels 55 anys és un tema sovint invisibilitzat i problemàtic. Segons xifres de Comissions Obreres (CCOO), el

Entrada d'una Oficina de Treball. Foto: Aina Martí/ACN

darrer trimestre del 2023 hi havia 366.000 aturats a Catalunya, dels quals 65.000 tenien més de 55 anys. Dit d'una altra manera: gairebé una de cada cinc persones que no tenen feina supera aquesta edat. Així mateix, mentre que el nombre global de persones aturades ha baixat en els darrers temps, pel que fa a la xifra de persones sense feina de més de 55 anys ha augmentat un 12%. En aquest sentit, es pot afirmar que el mercat laboral mostra un cert rebuig cap als perfils de treballadors amb més anys. "El nivell d'expertesa, que tan important és a la vida, en aquest àmbit i penalitza, i l'edat passa a ser un motiu de rebuig", diuen des de CCOO.

LA VEU DE L'EXPERIÈNCIA

Més enllà d'aquestes dades, Línial'H s'ha posat en contacte amb diverses dones que participen en l'Associació de Persones Aturades de més de 45 anys, Assat50, de l'Hospitalet, per en-

tendre què vol dir estar a l'atur en aquestes edats. L'organització s'encarrega d'ajudar a buscar feina, fa formacions i cursos, dona suport emocional, fa sensibilització social i treballa l'autoestima dels seus usuaris oferint, per exemple, un grup de teatre. Ens atenen la Joana, l'Amparo i l'Emi, que tenen més de 55 anys i no tenen feina. "És molt difícil

"Hi ha molts dies que no aconseguies dormir", diu l'Emi, membre d'Assat50

aconseguir-ne quan tens més de cinquanta anys, per moltes ganes i aptituds que tinguis i per molt que vulguis treballar", considera l'Amparo. "El primer fre són les entrevistes, perquè ni et truquen per anar-hi, perquè l'edat els fa por", afegeix. D'aquesta manera, si aconseguen concertar una

entrevista, ja quan entren per la porta, diuen, els miren diferent. És per això que des d'Assat50 critiquen que moltes empreses "desaprofiten l'experiència de les persones de més de 55 anys que volen treballar". "Calen plantilles diverses que generin connexions entre persones de diferents edats i que, per tant, representin la societat", consideren des de CCOO. Per assolir-ho, des del sindicat reclamen, d'entrada, que sigui obligatori fer processos de selecció amb currículums cecs. És a dir, on no es vegi ni l'edat ni la fotografia.

IMPACTE DESIGUAL

L'atur en persones de més de 55 anys no impacta en tothom de la mateixa manera. Les dades de la Generalitat més actualitzades, que malauradament no estan segmentades per aquest tall d'edat, sinó que contemplen només les persones sense feina de més de 45 anys, indiquen que el 58% dels aturats sènior són dones. Al-

hora, tres de cada cinc fa més d'un any que estan a l'atur, i el 62% tenen estudis bàsics.

Així mateix, un estudi de la mateixa Generalitat del 2019 apuntava que el sector econòmic amb més atur de persones de més de 55 anys és el dels serveis, ja que una de cada quatre persones aturades sènior ha treballat en aquest àmbit. "A més de ser un sector feminitzat, està enfocada a l'atenció de cara al públic, i hi ha el pensament cultural que la gent que ven ha de ser jove per vendre a través de la imatge", consideren des de CCOO.

Amb tot, no tenir feina té conseqüències directes en l'estat d'ànim. "No et sents útil i no entren diners a casa", diuen des d'Assat50, per afegir que "et baixa l'autoestima i augmenta l'estrès i la depressió". "Hi ha molts dies que no pots dormir", diu l'Emi. "La feina genera un entorn d'amistat i també dona la possibilitat de tenir un oci que perds quan no tens feina ni sou", afegeix l'Amparo.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línial'H**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Bèsties i bestieses de ciutat

per Víctor Porres

Foto: Aj. de Barcelona

A Barcelona, homes i dones a part, hi ha molts tipus d'animals. A perill que un biòleg m'esterilitzi a la força per una micció fora de test, jo diria que es podrien classificar en quatre grups: domèstics clàssics, domèstics exòtics, salvatges lliures i salvatges en captivitat.

I, dins de cada grup, hi ha tanta varietat de bèsties com opinions respecte al lloc que ocupen o que haurien d'ocupar els animals en un hàbitat com és el de la gran ciutat. A alguns els molesten els gossos que van deixant rastres fecals per la vorera, a d'altres els amoïna que els porcs senglars es rebel·lin i acabin fent-se els amos d'aquesta immensa granja urbana, i n'hi ha que es preocupen pel benestar dels coloms i les rates, als quals consideren criatures injustament estigmatitzades i discriminades.

Jo, que soc de poble, em faig un embolic, perquè acabo confonent els animals domèstics amb els salvatges i, fins i tot, amb els comestibles. De petit, a casa vam tenir els típics animals de companyia: gats, gossos i canaris, i també cuidàvem amb propòsits culinaris conills, gallines, ànecs, guatles i fins i tot coloms. Però un dia em van regalar un ratolí blanc d'aquells que no paraven de xisclar a les parades de la Rambla i em va esclatar el cap, perquè no sabia si era una broma o realment em volien afalagar amb una nova mascota que, si no fos pel color del pèl, s'assemblava molt a aquelles bestioles que caçàvem amb trames al magatzem.

Em va consolar pensar que, si Susanita tenia un ratolí, jo també tenia dret a gaudir de la companyia

d'un rosegador, encara que el meu ni menjava confits d'anís ni jugava als escacs. Així que el vaig cuidar amb tot el meu entusiasme fins que un dia es va escapar de la gàbia i va desaparèixer per sempre, sense deixar una nota ni res. Els meus pares em van assegurar que, cansat de l'estrès del poble, s'havia traslladat a viure al camp, on es podia relacionar amb altres ratolins com ell i, ves a saber, potser hi muntaria una casa rural per allotjar-hi animalons de tots els colors i mides. Però jo desconfiava de la meua família des que havíem cuidat un corderet fins a fer-se adult i, després d'evadir-se del corral màgicament, com un Houdini llanut, a casa vam estar menjant xai durant setmanes. Molta casualitat!

Cal reconèixer que, a diferència de Nova York, a Barcelona no tenim esquiroles saltant pels arbres ni cocodrils i tortugues ninja aguantant a les clavegueres, però a la ciutat disposem d'unes 100 espècies autòctones de vertebrats, dels quals n'hi ha molts de protegits per llei: concretament, 55 aus, 2 amfibis, 8 rèptils i 7 mamífers. Segons l'Ajuntament, aquest patrimoni es veu amenaçat constantment per la pressió urbana i necessita protecció. D'acord, però qui protegeix les persones del creixent nombre d'animals? Perquè potser cal cuidar el berrat pescaire o el falcó pelegrí, però de coloms i cotorres anem molt ben servits.

I, per si no n'hi hagués prou, darrerament la rata negra s'està expandint per la ciutat a causa de l'augment de zones verdes, diuen els experts. Aquesta rata de muntanya, coneguda científicament com a *Rattus rattus* –és a dir, rata pura sang–, és més gran que la

grisa o de claveguera de tota la vida i està provocant una certa alarma entre els veïns i usuaris d'espais verds, com els Jardins de Paula Montal i els dels Tres Tombs, que s'han hagut de tancar per dur-hi a terme tasques de desratització. Una feina complicada, ja que es veu que la rata negra és més desconfiada que la parenta grisa i costa que caigui en els paranys, perquè es refia menys dels esquers que el ratolí Jerry.

Per tant, a qui se'ls acumularà la feina és als motivats de l'associació Refugio Puro Amor, uns ultraprotectors que defensen el dret a una vida digna d'animals urbans sovint mal vistos, com ara rates, cotorres, gavines i garses, tot i que gran part de les seves accions se centren en els coloms, que consideren els "animals més oblidats i els que menys ajuda reben, però els que més la necessiten". En part, tenen raó que existeix un greuge històric envers els coloms: un d'ells és el pare autèntic de Jesucrist, són el símbol de la pau i, alhora, el seu paper ha sigut vital com a missatgers voladors en temps de guerra i, per contra, els tractem amb menyspreu, anomenant-los "rates amb ales" o coses pitjors, si considerem que "rates" no és un insult.

La meua recomanació a Puro Amor, si volen triomfar amb el seu projecte de refugi antiespecista, és que vagin a plaça Catalunya i preguntin pel colom Amadeu. Si aconseguen que arribi puntual a l'hora de dinar, es pot convertir en un excel·lent ambaixador de marca, malgrat que sempre hi haurà algun incrèdul que acabarà cridant allò d'"el papa està boig!", el papa està boig!"

Aquí es piula

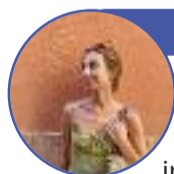

Tuits en paper

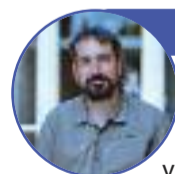
@enbocacinefago

Fa 11 anys, el cas de la desaparició i posterior descobriment del cadàver de la petita Asunta va causar comoció a Espanya. Encara més quan la investigació cada vegada estava més centrada en els pares com a sospitosos del crim. Avui arriba a Netflix la minisèrie que narra els esdeveniments.

@JuCodina

Avui és el Dia Mundial de la Malària. Mata gairebé mig milió de persones l'any. El 70% són menors de 5 anys. Més del 95% de les morts són a l'Àfrica subsahariana. És prevenible i tractable, però l'accés de comunitats a tractaments continua sent un gran problema.

@danicornella

Torna la crisi de llet. Mercadona abaixa novament el preu per litre a la pagesia de 0,50 euros a 0,47 euros amb l'objectiu d'abaixar-lo fins als 0,45 euros. El preu just que reclama el sector: 0,60 euros el litre. Cal modificar la llei per evitar aquest atracament de les distribuïdores a la pagesia.

@Marco_Teruggi

Pepe Mujica anuncia que té un "tumor a l'èsofag doblement complex" per patir "una malaltia immunològica". El seu missatge: "La vida és bella, es gasta i se'n va. El quid de la qüestió és tornar a començar cada vegada que un cau. Si hi ha un problema, que es transformi en esperança".

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Moventis

Les principals línies de bus de la ciutat estan operades des del mes d'abril per Moventis, que ha guanyat l'adjudicació del servei. Aquestes línies, LH1, LH2, L10, L11, M12, M14 i M16, tanmateix, fa dies que pateixen retards que han crispat els passatgers.

pàgina 10

Biblioteca Humana

La Biblioteca Humana és una iniciativa conjunta de l'Ajuntament, l'AMB i la Diputació que vol promoure la conversa sobre llibres "humans" per comprendre millor la diversitat del món. I el mes de juny es farà a la Tecla Sala.

pàgina 14

Ajuntament

L'Ajuntament ha anunciat l'endarreriment de la reforma del Pont d'en Jordà, l'estructura de ferro que uneix Santa Eulàlia i la Torrassa per sobre de les vies del tren. La renúncia de l'empresa contractada ha impacientat el veïnat.

pàgina 18

El + llegal

línia'H.cat

- 1 *El raper Morad ingressa a Brians 2 per un delictes de trànsit*
- 2 *VÍDEO | Un camió d'escombraries tomba un arbre a la Rambla Marina*
- 3 *Apuntalats i desesperats: l'odissea dels blocs Ciutat Comtal*
- 4 *Incendi a les instal·lacions de les piscines municipals*
- 5 *Nou front per l'habitatge a Collblanc*

Safata d'entrada

Passions tristes

per Francesc Reina

Foto: OMS

Les emocions són erràtiques. Malgrat tot, gestionar-les amb objectius nobles pot ser una tasca moralment necessària. Inocular por i odi és una pauta sentimental reaccionària, rastrea; fan falta fonaments per no caure en els prejudicis (gairebé una malaltia), la pitjor de les vocacions. L'experiència de la Primera Guerra Mundial no va evitar la segona, això ens comenta José Antonio Marina: aprenem amb dificultat, tret que vulguem aprofitar-ho per fer-nos més savis. Tot i així, seguim amb democràcies autoritàries i amb altres que se centren més en l'harmonia, que no en la llibertat.

El nazisme va justificar l'assassinat de criatures com a part de la seva particular "lluita racial"; va exterminar aproximadament 1,5 milions d'innocents (més d'un milió d'ètnia jueva i desenes de milers de romanís; també alemanys amb discapacitats físiques i mentals, pollets que també cauri en centres d'extermini o a institucions oficials). Les majors de 12 anys servien per a treballar o per a experiments mèdics, víctimes de programes d'eutanàsia i altres maniobres que, fins i tot, van esquitxar el Consell Jueu per les seves controvertides negociacions. Algunes menudetes d'ulls blaus van tenir

l'oportunitat de germanitzar-se amb famílies adoptives.

Entre 2005 i 2022, segons Unicef, es van comptabilitzar més de 120.000 morts i mutilacions d'éssers petits i més de 105.000 ànimes ingènues reclutades per exèrcits (que poques vegades rendeixen comptes, però que seguim alimentant). A Gaza, més de 30.000 persones palestines assassinades, de les quals el 70% són dones, nenes i nens; 11.785 ferides. A Ucraïna el nombre de pèrdues ha superat els 1.000 (12.300 joves morts en aquest enclavament des de començaments d'any); més de 5,9 milions de persones -el 88% dones i pitifes- han fugit a països veïns. A Síria, de la qual ja no se'n parla, de les 300.000 persones que viuen als campaments, el 57% són mares i filles (el 53% són menors d'edat). Nens del caos, nens soldats, nenes perdudes, supervivents vagant, fugint, emigrant, òrfenes, desplaçades, violades, segrestades, ferides...

Els Kindertransport van protagonitzar una operació de res-

cat, permetent refugiar (sense familiars) molta canalla cap a la Gran Bretanya entre 1938 i 1940. La tasca de les ambaixades va ser fonamental: els casos de l'anglès Nicholas Winton, del suís Carl Lutz (qui va registrar més trasllats) o del suec Raoul Wallenberg, són dignes de menció. L'agraïment és la memòria del cor, va dir Lao Tsé.

La Nit dels Llapis és el nom amb què es coneix un seguit de segrestos d'estudiants de secundària ocorreguts durant el setembre de 1976 a la ciutat de la Plata, capital de la província de Buenos Aires (sis joves van ser assassinades sense que res se'n sàpiga dels cossos fins a la data); adolescents que reclamaven una ajuda estudiantil per al transport; considerada per les Forces Armades com "una subversió a les escoles" es van veure "obligats a erradicar-la".

Fill de la llum i de l'ombra, va escriure Miguel Hernández, un ball de versos entre el clarobscur (138.000 nens i nenes van morir en la Guerra Civil Espanyola, 58.000 infàncies evacuades).

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#PedroSánchez

#XaviHernández

#CampanyaElectoral

@AlanBarrosoA: Sánchez segueix. El contrari hauria estat donar una victòria als que utilitzen l'assetjament i la mentida per intentar canviar el que voten els espanyols.

@InvictosSomos: Xavi Hernández continuarà al FC Barcelona. Tot i anunciar la seva sortida al gener, la postura del míster ha canviat. El projecte Xavi al Barça no s'ha acabat.

@LlunaCatalana3: Comença la campanya electoral, tot i que la gent normal no la necessita per saber qui votar. Estan dissenyades per a un públic desinformat i manipulable.

Les estacions d'AVE enmig del no res

per Max Zañartu

La crisi del 2008 va deixar una forta empremta a Catalunya i a l'Estat. D'un any per l'altre, centenars de milers de treballadors van acabar al carrer per culpa d'un còctel altament explosiu: la barreja de la crisi financera amb l'explosió de la bombolla immobiliària. Per al record, diverses proclames que tenien com a objectiu explicar com havíem arribat a aquella situació: si s'havia estirat més el braç que la màniga, si s'havia viscut per sobre de les nostres possibilitats, si calia ajustar-se el cinturó, si la crisi l'havien de pagar uns o altres...

Un dels blancs més freqüents del cabreig van ser les anomenades "infraestructures faraòniques", grans inversions que a ulls del públic obeïen més a criteris polítics que econòmics: autovies radials gratuïtes, línies de metro automàtiques amb giragonses inexplicables, aeroports sense passatgers... Tanmateix, dins de la categoria d'infraestructures faraòniques va fer especial fortuna una subcategoria en concret: les estacions de l'AVE "al-mig-del-no-res".

Molts van considerar insultant que, mentre es retallava en serveis bàsics, la xarxa d'Alta Velocitat Espanyola continués estenent els seus tentacles de manera imparabile des de Madrid. De fet, aquest discurs va trobar a Catalunya un bon caldo de cultiu: l'inici de la crisi de Rodalies, provocada per una forta desinversió (que aleshores començava a ser crònica) i una prioritització total per l'alta velocitat als accessos de Barcelona que escanyava el ferrocarril convencional. En resum, de la nit al dia es va fer una estesa de desenes de milers de quilòmetres de vies d'alta velocitat. Com que l'alta velocitat i les giragonses no són bons amics, es van evitar certs traçats per nuclis urbans, tot construint estacions completament excèntriques i, conseqüentment, absolutament infrautilitzades.

L'alta velocitat ha de complir dos requisits perquè l'adjectiu "alta" no sigui un simple eufemisme: traçats rectes i poques parades. Accelerar i frenar un tren a 300 km/h no es fa en pocs metres i, per tant, per treure profit a una velocitat punta elevada cal parar el mínim possible. És per això que l'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua i, per tant, no són pocs els pobles i les ciutats que veuen passar trens d'alta velocitat pel seu municipi sense aturar-se o que, si els veuen parar, ho fan a desenes de quilòmetres del nucli urbà.

Val a dir que, a la lliga d'estacions d'AVE "al-mig-

del-no-res", Catalunya no es va quedar enrere: les estacions del Camp de Tarragona i Figueres-Vilafant han competit a primera divisió amb altres com Cuenca, Guadalajara, Requena-Utiel, Villena, Antequera-Santa Ana o Segovia. Sobre la idoneïtat d'aquestes estacions ja s'ha escrit riu de tinta i, per tant, no és l'objectiu de l'article. El principal propòsit d'aquestes línies és mostrar que en una cosa els espanyols són extremadament bons: copiar els francesos.

Si bé França va ser pionera en el desenvolupament de l'alta velocitat a Europa, Espanya no es va voler quedar enrere. Tot i el handicap que representava tenir una xarxa amb un ample de via diferent del de tota Europa, Espanya va crear des de zero una xarxa d'alta velocitat més extensa, més radial, amb més estacions "al-mig-del-no-res" i, en definitiva, més grandiosa que la de França. I ho va aconseguir. No en va, avui dia l'estat espanyol és dels països que construeix quilòmetres d'alta velocitat de manera més barata.

L'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua

I no és que França no tingui estacions d'AVE envoltades de camps o d'aparcaments de cotxes. De fet, l'estat veí té moltes estacions d'alta velocitat a desenes de quilòmetres dels seus nuclis urbans: Aix-en-Provence TGV, Avignon TGV, Belfort-Montbéliard TGV, Besançon Franche-Comté TGV, Champagne-Ardenne TGV, Lorraine TGV, Gare de Mâcon-Loché-TGV, Meuse TGV, TGV Haute-Picardie, Valence TGV, Montpellier-Sud-de-France, Nîmes-Pont-du-Gard... Disputant-se amb Espanya aquesta espècie de Champions League d'estacions "al-mig-del-no-res".

La diferència entre França i el seu alumne avançat, Espanya, és que els francesos han connectat amb més o menys èxit aquestes estacions excèntriques a la xarxa de trens regionals, intentant evitar que la seva xarxa d'alta velocitat sigui una xarxa totalment paral·lela a la xarxa convencional, millorant la capil·laritat del servei de TGV. A Espanya, en canvi, les poques ganes i el doble ample de via (estàndard per a l'alta velocitat i ibèric per a la xarxa convencional) sí que han consolidat dues xarxes total-

ment paral·leles. Només als llocs on s'han instal·lat intercanviadors d'ample i es disposa de trens que poden canviar l'ample hi ha una certa compatibilitat entre les dues xarxes.

Per altra banda, cal destacar que, si bé França ha construït moltes estacions d'alta velocitat *ex novo*, mai ha deixat de servir les estacions centrals d'aquestes mateixes ciutats amb els seus TGV. Per Nîmes, Montpellier i moltes altres ciutats tant hi passen TGV per la seva estació històrica com per la nova (fet que, certament, de vegades genera confusió). A Espanya, aquesta solució ha estat inaudita fins avui dia pel mencionat problema del doble ample de via, si bé la implantació de l'ample estàndard al corredor mediterrani pot fer que això comenci a canviar.

Tema a part és la urbanització dels entorns d'aquestes estacions. Si bé a Espanya destaca la boja història sobre la urbanització fantasma de Valdeluz a Guadalajara, els francesos (com sempre) han tirat de pressupost i d'eufemismes per construir *Poles d'Exchange*, *Poles de Développement* (o com diríem els mortals, oficines i centres comercials amb moltes rotondes). N'és un cas paradigmàtic la ZAC *Cambacérés* a l'estació Montpellier-Sud-de-France.

En definitiva, Espanya i França han construït en relativament poc temps una xarxa d'alta velocitat destinada a relligar tots els centres polítics i econòmics a les seves respectives capitals. Aquestes xarxes s'han erigit deixant de banda molts pobles i ciutats, i fins i tot han servit d'excusa per empijorrar serveis de tren ja existents a la xarxa convencional. En algunes capitals de província (de departament, a França) s'ha propiciat la construcció de noves estacions a quilòmetres dels nuclis urbans, retallant serveis a les estacions històriques d'aquests nuclis (especialment a Espanya). Finalment, i per variar, en aquelles ciutats on l'alta velocitat s'ha fet arribar al centre del nucli urbà, aquesta ha comportat, massa vegades, un procés de gentrificació que no ha passat desapercebut.

Com hem vist en el cas de les estacions "al-mig-del-no-res", Espanya no és un cas aïllat, sinó que reproduceix un model del nostre entorn més proper. Per a bé o per a mal, moltes coses que s'han pensat, s'han fet o s'han dit ja s'han pensat, fet o dit en contextos no gaire llunyans. El que marca la diferència és saber aprendre dels errors, i en aquest cas l'únic que s'ha fet és aprofundir en aquest de particular.

Les millors perles

Un mexicà ha comprat unes arracades d'or i diamants de Cartier per 13 euros, quan en realitat en costaven 13.000. Es tracta d'un error d'etiquetatge de l'empresa i la justícia ha donat la raó al client. Sense voler-ho, la jugada li ha sortit rodona.

Londres ha viscut una escena insòlita amb cinc cavalls de l'exèrcit britànic recorrent el centre de la ciutat durant dues hores. Alguns es pensaven que era l'escena d'una pel·lícula, però en realitat els animals s'havien escapats.

Els cafès de les màquines de venda dels aeroports poden ser letals, i no només per ser dolents. A Palma, a Mallorca, una treballadora ha acabat intoxicada de gravetat a l'UCI per beure's un cafè que podria contenir insectes.

La globalització ens permet comprar a qualsevol lloc del món, com a l'Índia, on una espanyola va adquirir un moble. El que no sabia és que venia ple d'aranyes. Ara, ha hagut de marxar de casa fins que es controli la plaga.

Gemma Sánchez/ACN

LA FOTO

Ja ens arriben els sons de les
FESTES MAJORS
DE LA CIUTAT

De maig a setembre
2024

www.l-h.cat/festesmajors

MMMM
OOOH!
BOOM TUM!
UEE! CLICK
NYAM SHHH!
UIII PUM!
FIUU! PAM!

**QUEDA'T SENSE
PARAUL'HES**

Comissions
de Festes
dels barris

Campanya ideada per l'alumnat
del CFGS Màrqueting i Publicitat
de l'INS Provencana de L'Hospitalet

Ajuntament de L'Hospitalet

Tribuna

Arquitectures sense lloc

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: Blanca Blay/ACN

La sensació de desànim que ha produït al despatx la pèrdua recent d'un important projecte d'arquitectura, després de tot l'esforç, el temps i la il·lusió que hi havíem dipositat, m'ha portat a la memòria una antològica exposició de l'any 2009 al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona titulada *Arquitectures sense lloc*.

La mostra reunia, en un mateix espai, 200 maquetes i projectes d'autors diferents que mai van ser construïts o bé que ja no existien. Segons premis de concursos, encàrrecs no realitzats i obres desaparegudes. El títol, sens dubte, evocava aquest sentiment de nostàlgia que produeix saber que allò que algú va imaginar i planificar mai veurà la llum.

Juan Luis Arsuaga, paleoantropòleg i director de les excavacions dels jaciments d'Atapuerca, parla amb passió de la capacitat d'imaginar de l'home de Cromanyó, el nostre avantpassat més directe. Segons explica, va ser la diferència més notable envers l'home de Neandertal; la característica que finalment va fer que fos la seva descendència la que s'imposés. Cromanyó somiava i era capaç de crear imatges mentals d'una realitat inexistente, desenvolupant una intel·ligència simbòlica més avançada que la de Neandertal. Això li va permetre planificar i compartir projectes o pensaments abstractes que comptaven amb el suport de la comunitat de manera incondicional fins a la seva consecució. Una capacitat i una ambició imbatibles davant les altres espècies.

Arquitectures sense lloc posava en evidència aquest llegat genètic que vam rebre fa una eternitat i que encara ens continua distingint entre els altres éssers vius: la nostra imaginació. Els éssers humans habitem el món present mentre ens inventem el futur. A través del dibuix i de la representació abstracta, la imaginació humana és capaç de viure aquests espais, de reconstruir-los, de la mateixa manera que un músic és capaç d'escotar la música escrita en una partitura. Invertim quantitats enormes d'energia a dissenyar mons de ficció que seran el nostre hàbitat de demà. Potser per això, no veure realitzats els nostres projectes ens genera una frus-

tració que ens costa digerir. És tant com renunciar a un futur que havíem dissenyat meticulosament.

Tot i això, la mostra del Centre d'Arts Santa Mònica amagava una cara menys evident que la de la simple nostàlgia o la decepció.

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. No hem sabut trobar una altra manera que convocar moltes idees per poder escollir entre elles, i això era una cosa que a l'exposició saltava a la vista. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix.

Podríem dir que un despatx amb cert èxit en la competició en concursos d'arquitectura aconsegueix guanyar entre un 10 i un 20% dels projectes en els quals participa. Això és el mateix que dir que en perd entre 80 i 90 de cada 100 dels que concursa, i això requereix emprar molta energia, però també molts diners que no rep.

Els nostres veïns francesos, suïssos o alemanys ho tenen clar: les idees inicials han servit per emetre un judici de valor. Formen part intrínseca de la construcció de l'edifici, una part més que cal pagar. Allà, un despatx amb poca obra construïda però acostumat a presentar les seves idees en concursos o processos participatius és capaç de subsistir econòmicament de manera digna. El contrari és fomentar la precarietat al sector. Col·laboradors mal pagats i incapacitat per invertir en avenços tecnològics o en una necessària formació contínua si volem ser competitius i afrontar reptes com l'adaptació al canvi climàtic o la incorporació de la intel·ligència artificial en els processos de disseny. Que les nostres idees no es converteixin en totxos no vol dir que no valguin res.

És necessari un canvi de paradigma on administracions públiques i col·lectius professionals com el Col·legi d'Arquitectes i altres àmbits creatius estableixin les bases d'un sistema que reconegui el valor que aporten les idees en el procés de disseny.

Un sistema més just on no guanyar no sigui sinònim de perdre.

“

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix

”

Flaixos

@indicatiu: M'encanta quan entres en un local i posa "good vibes only". Seria una llàstima que l'establiment m'intentés cobrar 5 euros per un cafè i destrossés les good vibes.

@ArandaBlesas: Quin goig poder veure que la pluja arriba a totes les comarques de Catalunya. Aquests dies de pluja comencen a fer pessigolles a la sequera!

@pimpo79: La pacient ha de fer una dieta "baixa en residus" per a una prova. Se li diu 1 o 2 galetes. Truca dient que se n'ha menjat 72 i que no arribarà a les 102. Adeu prova.

**VOTA
PSC/♥**

**Força
per
governar.**

Els Mossos i la Guàrdia Civil van detenir a finals de l'abril 10 persones en una operació a l'Hospitalet i Barcelona contra una organització violenta d'inspiració grupal llatina. Els delictes investigats són tràfic de drogues, robatoris, lesions, tinença d'armes i estafes bancàries.

Nova presidència a la FAVLH, velles disputes i més desunió

» La federació veïnal escull Maite de la Concha com a presidenta
» Piñar es retira, però les desavinences continuen al moviment

F. J. Rodríguez
L'HOSPITALET

La Federació d'Associacions de Veïns de l'Hospitalet (FAVLH) entoma una nova etapa amb una nova presidenta, Maite de la Concha, escollida en una assemblea del 27 d'abril. La nova líder veïnal comenta, en una conversa amb *Línia LH*, que espera "ajudar" la ciutat amb la seva feina. Ara bé, el seu nomenament no acaba de convèncer el sector crític de la federació, format per l'associació de veïns de la Florida, Som Santa Eulàlia, la Independent de Bellvitge i la de Collblanca Torrasa. "La FAVLH ha tocat fons", descriu el quartet en un comunicat emès amb posterioritat a la designació de De la Concha en una assemblea que, lamenten, va ser "poc respectuosa" amb els estatuts de la federació.

En l'escrit, les associacions crítiques amb la nova presidenta –que era candidata oficialista, molt propera a la gestió de Manuel Piñar, l'anterior president de la FAVLH; de fet, formava part de la junta– destaquen que van votar en contra de De la Concha perquè consideren que el seu perfil "no és el més adient" per representar el moviment veïnal d'una ciutat "que necessita tarannàs més tolerants i inclusivament en relació amb la diversitat cultural".

DISPUTES QUE VENEN DE LLUNY

Per entendre aquest posicionament dels crítics de la FAVLH cal viatjar uns tres anys al passat, quan l'associació de veïns de la

Exposició sobre el passat del moviment veïnal a Can Trinxet. Foto: Línia LH

Florida va patir una escissió per desavinences amb l'elecció de Julia Portal –la líder veïnal més jove de la ciutat– com a nova presidenta de l'entitat. En aquells moments, De la Concha, conjuntament amb altres veïns afiliats a la històrica associació de veïns del barri, van crear-ne una de nova, la Distrito IV.

Des d'aleshores, es pot afirmar, sense risc a equivocar-se, que les relacions entre les dues associacions de veïns de la Florida i les Planes no són les més amistoses, fins al punt que una –la històrica– acusa l'altra –Distrito IV– de fer seguidisme a la regidora del Districte, Lola Ramos, i a les polítiques del PSC, mentre que Distrito IV retreu a la històrica –que es va renovar el 2018– que no fa més que posar bastons a les rodes.

"DOS BÀNDOLS"

Aquestes picabaralles de barri s'han traslladat al moviment veïnal de la ciutat, que està dividit en dos sectors clarament diferenciats i que tenen maneres de fer molt diferents. Tant és així que Piñar, l'aleshores president de la FAVLH, no va assistir al debat dels 50 anys

del moviment veïnal organitzat el febrer a Can Trinxet per Som Santa Eulàlia. Aquell dia, el també incombustible líder veïnal de Can Serra, Gregorio Martínez, va lamentar la situació de "dos bàndols" que colpeja un moviment veïnal que pateix per subsistir.

Preguntada per aquesta divisió gairebé irreconciliable, De la Concha recorda que "la majoria" de les associacions estan en "harmonia" –de fet, vuit van votar a favor d'ella– i que qualsevol proposta de qualsevol associació "es valorarà" perquè una majoria "en ponderi la idoneïtat". "I amb tot el *carinyo*", rebla. En un to més crític s'ha expressat l'associació de veïns de Bellvitge –que també té la seva nèmesi en la Independent, a imatge i semblança del cas de la Florida–, que creu que, amb el vot negatiu dels crítics a De la Concha, s'està "menystenint" la dedicació dels integrants de la FAVLH.

Sigui com sigui, els crítics també lamenten expressions "masclistes" i altres "d'hostils" per part de la junta de la FAVLH a una jove activista que es va expressar en català a l'assemblea del dia 27.

Malestar dels usuaris amb els canvis a les línies de bus

MOBILITAT ▶ Des de principis del mes d'abril, les principals línies de bus de la ciutat van començar a operar amb l'empresa Moventis, que va guanyar l'adjudicació del servei de transport urbà a la ciutat, en substitució de Baixbus. En concret, es tracta de les línies LH1, LH2, L10, L11, M12, M14 i M16, les quals han patit modificacions d'horaris i retards que han denunciat alguns viatgers.

Qui també ha sortit al pas de les queixes ha estat el grup municipal d'ERC, que en boca del

seu portaveu, Jaume Graells, ha criticat la situació. "El canvi d'empresa està provocant greus problemes als usuaris", ha afirmat el regidor, que ja ha informat que el seu grup ha traslladat aquest malestar als responsables metropolitans per trobar-hi solucions.

Per tot plegat, Graells insta l'Ajuntament i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) a implicar-s'hi directament i a prendre "les mesures necessàries per garantir la normalitat del servei de manera immediata".

L'ambulància de la Guàrdia Urbana torna a estar operativa

L'ambulància de la Guàrdia Urbana en servei. Foto cedida

POLÈMICA ▶ Després d'uns dies de tensió, el servei d'ambulància de la Guàrdia Urbana, conegut com a Índia, torna a estar operatiu. El servei havia quedat suspès a finals d'abril per la manca d'acord entre l'Ajuntament i l'empresa gestora, Falck.

Per tot plegat, el dia 2 de maig els treballadors de l'ambulància van manifestar-se al davant de l'Ajuntament per exigir el retorn del servei. Índia fa prop de 50 anys que funciona i té una bona valoració tant entre el cos de Guàrdia Urbana, amb

qui treballa estretament, com entre el veïnat, per la seva rapidesa a l'hora d'intervenir.

Des d'ERC també van exigir al govern local que garantís la continuïtat del servei i van criticar el que consideren "mala gestió" per part del consistori. Fonts coneixedores del cas van informar també que hi havia un fort "malestar" al cos de Guàrdia Urbana per aquest problema.

Amb tot, des del consistori informen que el servei torna a estar operatiu, després d'haver resolt els problemes burocràtics.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

No és ciutat de dretes: ERC, PSC i Comuns aposten fort per L'H

ELECCIONS 12M ▶ Que l'Hospitalet és una ciutat que vota progressista de manera majoritària no és pas nou, i els partits, de cara al pròxim 12 de maig, ho saben perfectament. A priori, els socialistes no han de passar gaires penes per obtenir la victòria a l'Hospitalet, on governen des de fa dècades i sempre obtenen grans resultats. Salvador Illa, candidat del PSC, va visitar la ciutat el 30 d'abril, i en el debat electoral del 3 de maig al Barradas, organitzat per Foment de la Informació Crítica (FIC) i Espai de Ciutadania, el candidat hospitalenc David Pérez, novè a la llista del PSC per Barcelona, va defensar les polítiques que ha posat en marxa el govern de Pedro Sánchez.

En aquesta línia, ERC està posant èmfasi en la seva tasca al capdavant del govern català els últims anys. Sense anar més lluny, durant els dies de campanya -i abans amb Sant Jordi-, els republicans han fet un autèntic desembarcament de consellers a la ciutat, des de l'hospitalenca Anna Simó -titular d'Educació-, fins a Ester Capella -Territori-, passant per Roger Torrent -Empresa- i Joan Ignasi Elena -Interior-, que estan reivindicant la tasca del govern de Pere Aragonès. De fet,

La campanya per al 12M arriba a la seva fi. Foto: Arxiu

Aragonès va obrir la campanya precisament a l'Hospitalet, amb un acte al Centre Cultural de Bellvitge-Gornal, on va estar acompanyat per Simó i el president del partit, Oriol Junqueras.

Els comuns, al seu torn, també van decidir obrir la seva campanya electoral per al 12M a la ciutat, amb un míting a la Farga que va comptar amb la presència de Jéssica Albiach, candidata, i Yolanda Díaz, líder de Sumar i vicepresidenta del govern central.

PERFIL BAIX CONSERVADOR

Qui també s'ha endinsat en els barris de la ciutat ha estat Ciutadans i el seu líder, Carlos Carriosa, que va atiar la por al "separatisme" en una passejada el dia 5 de maig pel mercat ambulant

dels *Pajaritos* durant la qual va apel·lar al vot de la classe mitjana i treballadora dels barris metropolitanos, segons va expressar, "menystinguda pel nacionalisme" pels seus orígens.

PP i Vox, al seu torn, han visitat la ciutat per presentar-se com els autèntics opositors a l'independentisme. A més, el número 2 popular, Manuel Reyes, va visitar el 3 de maig la ciutat per reclamar la supressió dels impostos de successions i de donacions.

Per la seva banda, Junts està recorrent els barris de la ciutat per convèncer els veïns del projecte de Carles Puigdemont, tot i que, com passa amb PP, Vox i Cs, sense les grans visites dels partits progressistes, convençuts que tenen poques oportunitats a la ciutat.

ERC critica les polítiques de memòria del govern local

HISTÒRIA ▶ Aprofitant la visita a la ciutat del ministre de Política Territorial i Memòria Democràtica, Àngel Víctor Torres, del 17 d'abril, el grup municipal d'ERC ha aprofitat per criticar les polítiques memorialístiques del consistori. Si bé Torres va fer una ruta per diferents punts rellevants de la història recent de la ciutat, els republicans consideren que no és or tot el que lluu i que el govern municipal no té cura dels seus museus.

Una de les parades que va fer el ministre Torres, acompanyat per l'alcaldesa, Núria Marín, va ser el lloc on hi ha instal·lada des de fa pocs mesos una *stolpersteine* o llamborda de la memòria, que marca el lloc de naixement de Ferran Polo, hospitalenc que va morir al camp d'extermini

nazi de Mauthausen el 1941. A continuació, Torres va visitar el Pont de la Llibertat, obra d'Aranz Bravo, i 'El Ateneillo', on va viure Rafael Barradas i que va ser freqüentat per Federico García Lorca i Salvador Dalí durant les seves visites a Barcelona.

L'ESTAT D'UNA EXPOSICIÓ

Més enllà d'això, ERC considera que el govern de Núria Marín no fa prou per promoure i conservar la memòria. I posa com a exemple el trasllat de l'exposició sobre memòria democràtica a una de les plantes de Casa Espanya, una de les seus del Museu, on està "sense bon manteniment". A més, lamenten que el govern del PSC no convidés la resta de portaveus a la visita del ministre Torres a la ciutat.

Una peça de l'exposició de memòria democràtica, per terra. Foto: ERC

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

“Hi ha pocs pisos de lloguer i molta gent en llista d'espera”, contesta la comercial movent el cap d'una banda a l'altra en signe de negació i sense gairebé mirar la Newma a la cara. “L'anunci deia que teníeu un pis de lloguer de dues habitacions per 600 euros”, insisteix la noia balbucejant i plantada dempeus al vestíbul de la Cambra de la Propietat Urbana a Olot. “Sí, però ja no el tenim”, la interromp la dona de manera seca.

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer a Olot o a qualsevol altre municipi proper. Però en tot aquest temps no n'ha trobat cap. En el seu cas no és un problema de diners. Treballa en una empresa càrnia com a netejadora i compartirà el pis amb la seva germana, que també té un contracte fix a jornada completa. És a dir, pot pagar perfectament un lloguer de 500, 600 o 700 euros, que són els preus en què es mouen els pisos a Olot.

La Newma, però, té una pega. És catalana i parla perfectament el català, però vesteix un hijab i és negra. Els seus pares són originaris de Gàmbia. L'ARA l'acompanya a diverses immobiliàries per comprovar si realment és tan difícil trobar pis. Per no condicionar-ne la resposta, la periodista també es cobreix el cap amb un mocador com si fos musulmana. I, efectivament, totes les immobiliàries contesten el mateix: no hi ha ni un sol pis de lloguer a Olot.

La cosa canvia radicalment, però, sense un vel al cap. “Tenim un pis de dues habitacions i 560 euros”, afirma la mateixa comercial de la Cambra de la Propietat Urbana que fa menys d'una hora ha donat una negativa rotunda a la Newma, quan aquesta periodista hi torna sense cobrir-se els cabells. Un pis així és justament el que necessita la Newma. En aquesta ocasió, la comercial es mostra amable, m'ofereix seure, m'ensenyava fotos de l'habitatge, em proposa visitar-lo i fins i tot està disposada a esperar un dia perquè jo decideixi si m'interessa. Així mateix, m'ensenyava imatges d'un segon pis de lloguer que també està disponible, encara que és una mica més car.

“Ric per no plorar”, diu la Newma mentre se li escapa un riure nerviós, d'incrèdilitat, quan escolta bocabadada la conversa amb la comercial que ha gravat l'ARA. Aquest pis li canviaria la vida, assegura. El seu marit és a Gàmbia –el va conèixer en unes vacances d'estiu– i el reagrupament familiar depèn ara del fet que ella aconseguixi un pis de lloguer. Actualment viu amb el seu fill de tres anys a casa dels seus pares, però allà ja no hi cap ningú més. “Faig torn de nit a la feina i totes les hores extra que pugem cobrar més,

Sense pisos de lloguer per a immigrants

Hi ha pisos de lloguer per a autòctons però no pas per a immigrants. En aquest reportatge del diari **ARA**, la periodista **Mònica Bernabé** comprova de forma pràctica les actituds racistes en moltes immobiliàries. Una altra cara del greu problema de l'habitatge.

però veig que no es tracta d'un problema de diners –lamenta la noia–. Jo no vull anar-me'n a viure a Gàmbia. Jo soc d'aquí, no conec aquell país”.

La responsable de la delegació a Olot de la Cambra de la Propietat Urbana de Girona declina fer declaracions a l'ARA quan aquest diari contacta amb ella per telèfon per aclarir la raó de la diferència de tracte. Es dona la circumstància que el 2021 l'Ajuntament d'Olot va im-

pulsar un procés participatiu per abordar el racisme immobiliari al municipi, en què es van implicar professionals de l'administració local, associacions de veïns i immigrants, però també els mateixos agents de la propietat. Fruit d'aquella feina, es va fer una diagnosi de la situació i es van acordar una sèrie de mesures.

“Fa dos anys que esperem que l'Ajuntament faci alguna cosa”, es queixa Mari Dram-

meh, de la plataforma Stop Racisme Lloguers, que considera que la diagnosi va estar molt bé, però no ha servit per a res pràctic. En canvi, el regidor d'Urbanisme i Habitatge d'Olot, Jordi Güell, assegura que sí que s'hi han fet avenços: “Hem format els treballadors municipals i ens hem posat en contacte amb Figueres, Salt, Banyoles i altres ajuntaments de la zona. Tothom detecta el problema, però ningú sap com po-

sar-s'hi”. Segons ell, la Generalitat és la que ha d'intervenir en l'assumpte: “L'Ajuntament d'Olot no resoldrà el problema sol. Fa falta una voluntat política de país”.

Rosa Padilla fa tres anys que busca un pis de lloguer a Arenys de Mar o a qualsevol altra localitat del Maresme. És hondureny, fa més d'una dècada que viu a Espanya i gairebé no té accent llatinoamericà quan parla. Però la seva fesomia la delata. “No tinc

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer. Foto: David Borrat

“

– [Comercial immobiliària]
Hi ha pocs pisos
de lloguer i molta gent
en llista d'espera...

– [Newma]
L'anunci deia que teníeu
un pis de lloguer
de dues habitacions
per 600 euros.

– [Comercial immobiliària]
Sí, però ja no el tenim.

”

ni un sol pis de lloguer”, assegura la comercial de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, pensant que parla amb dues immigrants: la Rosa i la periodista de l'ARA. Al cap de cinc minuts, aquest diari torna a contactar amb la immobiliària però per telèfon i parlant en català, i la resposta és totalment diferent. “Tenim un pis de tres habitacions amb pàrquing per 1.100 euros al mes”, contesta un altre comercial.

“Et sents impotent i amb ràbia”, confessa la Rosa, visiblement dolguda. Actualment viu en un pis d'una sola habitació amb la seva parella, la seva filla d'11 anys i la seva germana, on literalment no caben. En necessita un de més gran. Els diners tampoc són un inconvenient per a ella. Pot pagar un lloguer de 1.100 euros o fins i tot més.

MESURES QUE NO ARRIBEN

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat. La mateixa Generalitat va anunciar a l'octubre la posada en marxa de 70 mesures contra el racisme, i algunes anaven destinades precisament a combatre aquest problema. La directora

general de Migracions, Refugi i Antiracisme del departament d'Igualtat i Feminisme, Eunice Romero, afirma, però, que de moment només han tingut temps de formar sobre aquest tema el personal de l'Agència Catalana d'Habitatge i els professionals dels serveis d'acollida de migració. “Una experiència pilot amb agents immobiliaris a les comarques de Girona per combatre el racisme no es podrà dur a terme per la no aprovació dels pressupostos”, lamenta. Així mateix, tampoc es va poder aprovar abans de la convocatòria de les eleccions l'avantprojecte de llei contra el racisme, que ja s'havia redactat. O sigui, de nou, el que es posa per escrit no es fa realitat.

“Em pot dir el seu nom per saber com dirigir-me a vostè?”, diu a l'altra banda del telèfon la comercial d'una oficina de Tecnocasa, al barri de Sant Andreu de Barcelona. Amb aquesta fórmula, les immobiliàries poden deduir l'origen del seu interlocutor sense necessitat de preguntar-lo directament. A Tecnocasa també asseguren que no tenen pisos de lloguer quan creuen que parlen amb una persona estrangera, però contesten el

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat

L'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari: les multes van de 10.000 a 40.000 euros

contrari al cap d'una hora quan se'ls contacta parlant en català.

“Potser la meua companya no tenia constància que teníem aquest pis disponible”, argumenta el responsable de l'oficina de Tecnocasa, David Sánchez, per justificar la diferència de resposta. Aquesta mateixa raó argüeix Mar Buch, de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, encara que reconeix que el 25% dels propietaris els demanen que l'inquilí no sigui immigrant. “Llavors jo m'he de buscar una excusa, perquè el propietari és el que decideix. Altres tampoc volen animals ni nens”, admet amb total sinceritat.

L'advocada del servei d'atenció i denúncia de SOS Racisme Catalunya, Úrsula Ruiz, recorda que l'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari. Les multes van de 10.000 a 40.000 euros. El problema, però, és aconseguir-ne les proves. “Cal el registre de trucades amb la immobiliària, els emails de confirmació de cita per visitar un pis i després la cancel·lació... –enumera per exemple–. Les immobiliàries dilaten el procés en el temps o diuen que el pis ja està llogat”, afirma. És a

dir, el racisme no és flagrant sinó subtil, i això encara dificulta més la denúncia.

SANCIONS

Malgrat això, l'Ajuntament de Barcelona va sancionar dues immobiliàries amb 45.000 i 90.000 euros per discriminació quan governaven els comuns. L'ONG Provienda també ha aconseguit alguns fruits en aquest sentit. “Fins que no es posin multes, les immobiliàries no canviaran”, opina el seu advocat, Míquel Ruiz Díaz-Reixa. L'any passat, Mehdi el Madyouni, d'origen marroquí i que va comptar amb el suport legal d'aquesta associació, va obtenir una indemnització de 4.000 euros de Finques Pagès, de Reus, per danys morals per discriminació. Amb tot, els que s'animen a seguir un procés d'aquesta mena són molt pocs. L'advocada de SOS Racisme explica per què: “Una denúncia suposa una inversió de temps i d'energia i no garanteix aconseguir un pis”.

Un reportatge de **Mònica Bernabé**

Llegeix més reportatges com aquest a:

ara.cat

Inclusa dins d'un paquet de mocions presentades i aprovades al plenari del mes d'abril, el grup municipal ERC-EUiA ha demanat que es millori l'estat actual del parc de la Remunta i el seu entorn, força degradat segons els republicans.

Albert Germans: el veïnat reclama obrir l'espai a tothom

EQUIPAMENTS ▶ “Volem un espai autogestionat i autofinançat, amb activitats gratuïtes, dutes a terme per voluntaris de manera altruista, i amb la necessària participació, implicació i conformitat del veïnat”. D'aquesta manera s'expressa un membre de la plataforma Recuperem Albert Germans, creada després del desallotjament de l'antic centre social 'okupat' (CSO), qui descarta cap relació amb aquell.

El jardí de l'antiga fàbrica ha acollit nombroses activitats. Foto: CSO Nabat

ASSEMBLEES DE LA PAH

Des de setembre de 2022, el CSO Nabat 3 acollia diverses activitats, com les assemblees de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) de l'Hospitalet i de la Plataforma Antirepressiva de Barcelona, “encara que no era pública”, especifica el veí abans esmentat.

Segons informen a *Línia L'H* diversos membres de la PAH hospitalenca, ara es reuneixen dos cops per setmana al barri de Sant Josep, concretament al número 20 del carrer Mare de Déu

de la Mercè, on també hi ha la seu del Consorci de Normalització Lingüística. D'altra banda, el nucli local del Sindicat de Llogateres és un altre dels col·lectius que ha vist afectada la seva activitat arran de la recuperació de l'antiga fàbrica per part de l'Ajuntament, que vol cedir-la a Renfe perquè sigui la seu de la seva escola de formació. El sin-

dicat hi tenia un punt de suport setmanal, compartit amb l'Espai Llavors de Collblanc.

“Era un espai molt útil per fer un seguiment de diversos casos de llogaters amenaçats de desnonaments o amb altres problemàtiques”, expliquen des del sindicat, que fa poc que disposa del local de la CNT, després d'arribar a un acord amb ells.

La Biblioteca Humana aterrarà a la Tecla Sala

CULTURA ▶ El 15 de juny s'organitzarà a la biblioteca central Tecla Sala una segona trobada de la Biblioteca Humana, projecte inaugurat a la Biblioteca de la Florida el passat mes de novembre.

Es tracta d'una iniciativa conjunta de l'Ajuntament, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i la Diputació, organitzada per la xarxa de biblioteques locals i entitats de la ciutat, que

proposa als lectors un espai segur on poder conversar sobre llibres “humans” i sentir experiències personals que permetin ampliar horitzons als seus participants i comprendre millor la diversitat del món on vivim.

Segons els organitzadors, el projecte vol trencar les barreres socials i desafiar els estereotips, amb lectures suggerides amb la voluntat de desmuntar prejudicis i idees preconcebudes.

La primera trobada va tenir lloc a la biblioteca de la Florida. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

**CATALUNYA
NECESSITA
LIDERATGE.**

**PUIGDEMONT
PRESIDENT**

junts+

Can Trinxet acollirà la biennial de cultura europea Manifesta

CULTURA ▶ L'antic recinte industrial de Can Trinxet, al barri de Santa Eulàlia, ha estat presentat com una de les setze seus del Manifesta 15 Barcelona Metropolitana 2024, la Biennial Nòmada Europea que celebrarà la seva quinzena edició del 8 de setembre al 24 de novembre a la metròpoli barcelonina.

Per primer cop, el programa d'aquesta edició serà descentralitzat "per ampliar el dinàmic ecosistema cultural de la regió metropolitana de Barcelona a 12 ciutats durant dotze setmanes", segons els organitzadors, que han avançat que una d'aquestes ciutats serà l'Hospitalet.

TRANSICIÓ SOCIOECOLÒGICA Reconeixuda per la seva visió innovadora a l'hora d'indagar en qüestions globals urgents a través de la cultura, aquesta edició de Manifesta desplaça la seva mirada a la regió metropolitana

Can Trinxet és una de les seus de la biennial cultural. Foto: Manifesta 15

per posar el focus en la capacitat proactiva de la ciutadania per estimular una transició socioecològica a Catalunya.

'EQUILIBRANT CONFLICTES'

El delta del Llobregat, els nodes del Besòs i la serra de Collserola i el Vallès són els tres clústers temàtics i també les zones que delimiten geogràficament la ciutat de Barcelona i on està previst que es produeixin "les grans

transformacions urbanes futures", segons l'organització.

Els esmentats clústers concentren una varietat de projectes socials i ecològics de veus artístiques locals i internacionals en múltiples escenaris de diverses ciutats al voltant de tres temes principals de la biennial: 'Equilibrant conflictes' -que es desenvoluparà a Can Trinxet-, 'Cuidar i cuidar-nos' i 'Imaginant futurs', als altres territoris.

Un moment de l'assemblea de la plaça Pius XII. Foto: Som Santa Eulàlia

Denuncien un "creixent abandonament del barri"

VEÏNAT ▶ Mig centenar de veïns van assistir a l'assemblea oberta de l'Associació de Veïns i Veïnes Som Santa Eulàlia, que es va celebrar el 27 d'abril a la plaça Pius XII per debatre sobre temes pendents que afecten el barri, com la construcció d'un nou poliesportiu, aprovat l'any 1994 en un decret municipal i encara sense fer.

Altres temes reivindicats pel veïnat, "molest pel creixent abandonament que pateix el barri"

segons Joan Font, membre de la junta veïnal, són la necessitat d'una biblioteca després del tancament el 2021 de la que hi havia al carrer Pareto per part de l'Ajuntament, o la protecció del parc de l'Alhambra, reclamada per Salvem el Parc de l'Alhambra.

També demanen la reobertura de l'antiga fàbrica de Can Trinxet, ara només oberta puntualment, com al febrer, pel 50è aniversari del moviment veïnal a la ciutat.

Salut | La IA revoluciona la reumatologia a l'hospital

El doctor Diego Benavent, del Servei de Reumatologia de l'Hospital Universitari de Bellvitge (HUB), ha destacat a València el paper transformador de la intel·ligència artificial (IA) en la pràctica clínica i la investigació en el servei de Reumatologia.

Bellvitge | El Gornal

El fantasma de la gentrificació

- » Un grup de veïns denuncia que estan fent obres en un pis del barri per fer-hi apartaments turístics
- » La propietat, una empresa inversora, ho nega i diu que el volen reformar i llogar-lo per habitacions

Roger Jiménez
BELLVITGE

"Quatre lavabos en 59 metres quadrats". Goya Palacios, veïna del número 53 del carrer de l'Emita, denuncia a *Línia LH* unes obres que pretenen reformar un habitatge en quatre habitacions. "Per fer-hi pisos turístics", diu que els han expressat els operaris.

El neguit pels apartaments turístics s'estén per la ciutat i sembla que no és exclusiu de Collblanc, on recentment ha sortit a la llum el cas del carrer Occident 14, el bloc on la propietat vol fer fora els inquilins per fer-hi pisos turístics. Ara, la por per l'extensió d'aquest fenomen afecta també Bellvitge.

OBRES ATURADES

"Les obres van començar el mes de febrer i, aleshores, un opera-

ri responsable ens va dir que eren per fer-hi apartaments turístics", comenta Palacios, que remarca el fet que les esmentades obres afecten l'estructura de l'edifici i podrien posar en perill l'estabilitat del bloc, tal com alerten tècnics consultats per l'Associació de Veïns i Veïnes Independent de Bellvitge (AVVIB).

Juntament amb altres veïns, el mateix mes de febrer ho van denunciar a la Guàrdia Urbana i a la Regidoria de Districte, i van aconseguir aturar les obres després d'una inspecció tècnica de l'Ajuntament. Fonts municipals confirmen a *Línia LH* aquest extrem, i concreten que se'n van fer fins a tres per requerir el permís adequat, que és el d'obra menor. "Tot i això, les obres continuen a les nits", denuncien els veïns del bloc i del número 51. Tanmateix, les mateixes fonts municipals asseguren que l'Ajuntament no té constància de cap queixa, en

Sacs de ciment i material d'obra a la porta del pis en obres. Foto: AVVIB

aquest sentit, per part del veïnat. A més, des del consistori recorden que allà no s'hi poden fer apartaments turístics, ja que la normativa obliga al fet que tot el bloc sencer n'aculli, i no és el cas.

'HOLDING' INVERSOR

Els veïns també s'han posat en contacte amb la propietat, el *hol-*

ding Lubrusan Inversiones SL, grup empresarial que té com a raó social "allotjaments turístics i altres allotjaments de curta estada". "I la promoció d'habitatge", afegeix la seva administradora, Elena López, que corrobora a *Línia LH* que "mai s'ha treballat de nit", en al·lusió a les acusacions veïnals. Des de l'Ajuntament, al

seu torn, informen que s'han reunit amb el veïnat per explicar-los les intencions de la promotora de les obres, les quals estan aturades fins que no es presenti la llicència necessària per continuar-les.

Amb tot, Palacios assegura que la propietat ha dit als veïns que pretenen fer obres per llogar habitacions a estudiants i personal de l'Hospital Universitari de Bellvitge, mentre que López especifica que "es reformarà per llogar per habitacions a quatre persones". De fet, el que sí que poden fer-hi, sense demanar cap permís, són lloguers de temporada per a estudiants i treballadors, de més d'un mes i menys d'un any.

Sigui com sigui, des de l'AVVIB indiquen que aquest grup inversor ja hauria adquirit més pisos al barri. "Volem evitar el procés de gentrificació del barri, on ja hi ha pisos de 60 i 70 metres a 1.200 euros de lloguer", alerta Paco Rodríguez, de l'AVVIB.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

La fase pilot del nou pla de barris de la Generalitat es desplegarà a una vintena de zones del país, entre elles els Blocs Florida. La voluntat del Govern és actuar en aquests barris per revertir situacions de desigualtats i "pobresa severa".

El nou CAP del barri entrarà en funcionament aquest estiu

SALUT ▶ El nou CAP Florida Sud obrirà aquest estiu. Així ho va anunciar el conseller de Salut de la Generalitat, Manel Balcells, que va visitar l'equipament a mitjans de l'abril per comprovar *in situ* els resultats de les obres, que ja han acabat. "Suposarà un salt qualitatiu per a 50.000 veïns de l'Hospitalet, que disposaran d'un espai més ampli i confortable", va expressar Balcells.

De fet, la posada en funcionament d'aquest centre mèdic ha estat una de les principals peticions de l'associació de veïns de la Florida els últims anys. L'edifici està ubicat a l'avinguda de Catalunya, número 98, i té 1.500 metres quadrats i 25 consultes, vuit més que l'actual ambulatori del barri. Hi haurà també una sala d'extraccions, una sala polivalent per a formació i activitats d'educació sanitària i una sala de descans per als professionals

Imatges de la visita de Balcells al CAP Florida. Foto: Salut

mèdics. Actualment, els equips d'atenció de Florida Nord i Florida Sud atenen la població en un sol edifici, ubicat al parc dels Ocellets, que s'ha quedat petit per l'increment poblacional al barri. D'aquesta manera, sostenen des del departament de Salut, quan l'equip de Florida Sud vagi al nou edifici, el de Florida Nord guanyarà més espai.

Per altra banda, Balcells va aprofitar la visita a la ciutat per

anunciar que s'acaba de publicar la licitació del projecte executiu per al nou CAP de Sant Josep, que ha d'anar al costat de la Farga. D'aquesta manera, Balcells va voler destacar "el compromís del departament de Salut amb la ciutat de l'Hospitalet".

Una vegada que es redacti el projecte executiu del CAP, es licitaran les obres per construir l'equipament en el solar que ha cedit l'Ajuntament.

Imatge dels blocs durant un operatiu del 2021. Foto: ACN

Denuncien identificacions per perfil racial en un operatiu

QUEIXES ▶ Diferents barris, entre ells la Florida, van ser escenari el 18 d'abril d'una operació policial contra els robatoris amb violència i intimidació. Mossos, Guàrdia Urbana i Policia Nacional -que va ocupar-se de qüestions d'estrangeria- van sumar esforços per controlar les persones i comprovar-ne la documentació i evitar altres tipus de delictes. Així i tot, diferents veus han denunciat a aquesta publi-

cació que els agents van portar a terme identificacions per perfil racial a la sortida del metro de Florida. Un d'ells, Emilià Almodóvar, de l'associació de veïns, així ho ha explicat a *Línia L'H*.

Els cossos de seguretat, per la seva banda, defensen aquesta classe d'operatius perquè a la Junta de Seguretat Local es va detectar un augment dels robatoris amb violència i intimidació, els que més creixen a la ciutat.

Cooperatives | Oberta la convocatòria dels premis Rosita

El 22 d'abril es va obrir la convocatòria d'una nova edició dels premis Rosita de l'Ateneu Cooperatiu de l'Hospitalet. Oberta fins el 15 de juny, ofereix la possibilitat d'aconseguir 3.000 euros i assessorament econòmic per a nous projectes cooperatius.

Collblanc | La Torrassa

Impaciència veïnal pel retard en rehabilitar el pont d'en Jordà

PATRIMONI ▶ Continuen pendents les obres de reforma del pont d'en Jordà, estructura de ferro que des de fa gairebé un segle uneix els barris de Santa Eulàlia i la Torrassa per sobre de les vies del tren i que es troba en un estat cada cop més degradat, "sense risc de desprendiments, però amb més rovell i forats", alerten els veïns que travessen el pont cada dia.

Segons fonts municipals, que tracten de justificar el retard, les obres del pont d'en Jordà es van adjudicar el mes de juny de 2023 a l'empresa Construcciones y Servicios Faus per 385.111 euros i una durada de mig any. Mesos després, l'empresa ha renunciat al contracte, davant la pujada de preus dels materials, tal com ha al·legat, i ara s'ha encetat una nova fase de licitació de l'obra de rehabilitació.

"EVIDENT DEGRADACIÓ"

"És una notícia molt negativa. Cal que l'Ajuntament no triguï a

Imatge recent del pont d'en Jordà, inaugurat el 1935. Foto: Línia L'H

solucionar-lo perquè és vergonyós", opinen veïns de la Torrassa un cop s'han assabentat del nou retard.

En aquest sentit, l'Associació del Castell de Bellvís a La Torrassa (ACBALAT) confirma "l'evident degradació del pont". "No entenem per què s'està trigant dècades en la seva rehabilitació",

afegeix l'esmentada associació, que considera "molt important" la seguretat del veïnat.

"Arran de la nostra denúncia, fa quatre anys, van fer nyaps perquè hi havia risc de desprendiments", denuncien els membres de l'associació, que en demanen la preservació davant del cobriment de les vies.

Aspecte actual d'una de les parades de l'exterior del mercat. Foto: Línia L'H

La reforma del Mercat rep el suport unànim al Ple

EQUIPAMENTS ▶ Al Ple celebrat el mes d'abril, els grups municipals del PP, ERC-EUiA i L'H En Comú van presentar una moció conjunta en què reclamaven la remodelació externa de les parades del mercat, que va ser aprovada per unanimitat.

Tanmateix, l'alcaldesa Núria Marín assegurava al mateix Ple que és "impossible" que en sis mesos es puguin licitar les obres i encara més improbable que aquestes es puguin començar en 12 mesos, tal com es va

aprovar a la moció, "bàsicament perquè encara no s'ha fet res", segons Marín. D'altra banda, el PSC votava en contra de compensar econòmicament els comerciants afectats pel decret d'alcaldia que suspenia la venda o transmissió de les parades.

Tal com ja ha publicat *Línia L'H*, davant del progressiu deteriorament, fa cinc anys que els paradistes demanen una reforma integral de les parades de l'exterior, afectades per la presència d'amiant.

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

L'equip de Miquel Molgosa va assolir la fita després de guanyar el 4 de maig el Club Bàsquet Samà Vilanova (65-32) i de la derrota, l'endemà, del Draft Gramenet a Manresa (51-45). El CEJ ja té bitllet per a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 i també organitzarà, els pròxims dies 11 i 12, la final a quatre de Super Copa.

Félix López reivindica el 3x3

» L'exjugador del CCR Collblanc-Torrassa, ara a Be Goat, és jugador i creador de continguts de 3x3
 » "El pare em va ensenyar a ser humil i relativitzar les victòries i les derrotes", confessa López

Toni Delgado
COLLBLANC

"Si us plau, no t'oblidis de deixar-me l'enllaç del partit a l'iPad. No me'l vull perdre, eh", li va demanar Félix López al seu fill, també Félix López (Barcelona, 1975). Un des del llit de l'hospital i l'altre a la pista gaudirien del debut com a internacional del fill, en el primer matx de la història de la selecció catalana masculina de 3x3.

El partit somiat començaria a les 11.10 hores del matí del 22 d'octubre de 2022, es jugaria a Girona i seria contra Letònia. Els següents reptes, Alemanya, a les 12.25, i Andorra i els Països Baixos a la tarda, quan es disputarien el matx pel tercer i quart lloc, i la final.

López, però, no va arribar a debutar amb Catalunya, perquè aquella maleïda matinada va haver de tornar a Barcelona: la metàstasi apagaria el pare.

No és casualitat que el bàsquet fos l'última excusa de conversa entre els dos, perquè el pare va ser qui li va injectar la seva passió per l'esport de la cistella. Era el primer seguidor i crític del santandreuenc. "Em va ensenyar a ser humil i relativitzar les victòries i les derrotes, perquè hi ha coses molt més importants. El trobo molt a faltar i enyoro les seves ensenyances i els comentaris després de cada torneig. Era un savi generós", s'emociona l'entrevistat, que a la pista es retrata com "una mica desvergonyat" i a fora es veu com son pare, tímid i introvertit,

i sense gens d'interès per ser el centre d'atenció.

Feia pocs mesos que López s'havia retirat com a jugador de 5x5 amb un descens amb el CB Sant Andreu, que s'havia estrenat a Primera Catalana. Ho deixava perquè cada cop l'apassionava més el 3x3, que fins a aquell moment només podia jugar a l'estiu. Això havia canviat amb l'aparició de la Lliga 3x3 Indoor, en què ja havia debutat dies abans.

FUNDADOR D'UN CLUB

Defensa la samarreta de Be Goat, el club que va contribuir a fundar. L'equip que més partits ha disputat del Circuit Català potencia el 3x3 creant contingut dels torneigs en què participen. "Malgrat que s'estan fent bé algunes coses, com ara que la Federació Catalana tingui seleccions o que l'espanyola organitzi els primers campionats sots 12 i sots 15, una aposta que notarem quan els i les adolescents arribin a sènior, no estem tan bé com a vegades es pot donar a entendre", matisa.

Per poder jugar amb Be Goat la Lliga 3x3 Indoor, d'iniciativa privada, va enviar uns 800 correus electrònics amb el dossier de patrocini buscant suports, i "sort que som dels equips més coneguts...". "A Espanya no hi ha cap esportista que es pugui dedicar professionalment a un 3x3 que acaba depenent de les federacions i dels clubs, que fan el que poden i prioritzen el 5x5. Quan una modalitat depèn d'una altra, mai creixerà prou", enraona el santandreuenc.

Fa cinc anys que és creador de continguts. López va començar

Félix López, durant un partit amb Be Goat. Foto: Cristina Ruiz

compartint a Instagram jugades seves dels partits, les que sortien bé i les que no, i el contingut va enganxar. Amb el temps, va obrir el seu canal de Youtube "per cobrir un nínxol que no existia", el d'un jugador que compartís el bàsquet des de dins.

Durant la pandèmia va estrenar *Floppistència*, un espai de converses pròximes i des de la distància amb jugadors i jugadores que es transmetien en directe per Instagram i que després es penjaven a Youtube, on es poden consultar. A les xarxes socials López és *Floppball*, el malnom que s'ha posat perquè se l'associa amb el *flopping*. "M'agrada riure'm de mi mateix, i assumeixo que a vegades exagero una mica els contactes per fer-los més visibles", confessa.

Persistent i perfeccionista, sempre troba alguna excusa per créixer com a gestor de comunitats al Casino Barcelona, on va gaudir molt sent crupier, i aprofita les oportunitats que es guanya, com ser comentarista en les dues edicions de la FIBA 3x3 Strea-

mers Cup, que organitzen Ibai Llanos i FIBA. Conserva l'energia del nen que compaginava bàsquet, atletisme i natació, i la mirada de qui, a primer any de cadet, es va quedar només amb l'esport de la cistella per ser una disciplina d'equip. Ja jugava al CB Sant Andreu, que el curs següent va tenir un gran detall amb ell.

Es van oferir a ajudar-lo a trobar un club on pogués competir a un nivell més alt i va aterrar al Centre Cultural i Recreatiu Collblanc-Torrassa, futur AEC Collblanc. "A la primera fase vam ser campions a Preferent B i a la segona vam competir a Preferent A contra el Barça de Marc Gasol o la Penya de Rudy Fernández", comparteix.

Els dos anys de júnior els passaria al CB Martorell i el primer de sènior, amb el seu estimat CB Sant Andreu, pujaria a Segona Catalana, en aquell moment l'èxit més gran de la història del club. Després, amb 18 anys, fitxaria pel CB Olesa, en què estaria cinc anys, quatre amb fitxa del B i l'últim va poder celebrar amb

fitxa del primer equip l'ascens de categoria i la Lliga Catalana.

Una alegria efímera perquè el conjunt olesà va decidir que no podia costejar el primer equip femení, que competia a Lliga Femenina, i el masculí, i va desfer el segon. Joel Romeu, l'ajudant de Joan Peñarroya al CB Olesa, va fitxar pel CB Granollers i se'n va endur quatre jugadors: Roger Vilanova, Roger Esteller, Dani Merchán i López.

"La veritat és que al CB Granollers cobrava una quantitat que mai m'havia imaginat en el bàsquet, i al principi vaig notar la pressió. En l'equip hi havia una química impressionant", recorda López, que, de nou, va haver de pair un altre imprevist.

El club passaria a tenir menys pressupost i faria un equip amb gent de casa. Així que l'entrevistat va tornar al CB Martorell, on es retrobaria amb amics i debutaria a Copa Catalunya. Després passaria pel CB Castellbisbal i el CB Molins, i viuria un curs complicat al CB Castelldefels, fent molts esforços per compaginar la seva nova feina de gestor de continguts a Casino Barcelona i els partits i entrenaments. Se'n va perdre uns quants.

Més tard, ascendiria a Primera Catalana amb el CB Sant Andreu, però l'equip, com permetia la Federació, va decidir no jugar durant la pandèmia, i López va estrenar-se aquell curs al gener i amb l'AE Badalonès, en un grup sa de joves i veterans que li va permetre jugar els set partits que li faltaven per arribar als 200 a Lliga EBA. Un altre motiu d'orgull per al pare.

Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

DONES **Periodistes** **contra** el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

No t'ho perdís

Foto: AMEBA

Ameba Parkfest

El festival gratuït de música electrònica organitzat per l'Associació de Música Electrònica de Barcelona (AMEBA) viurà una nova edició el pròxim dissabte 11 de maig amb dos escenaris situats en una nova ubicació: el Parc de l'Estació del Nord de la capital catalana. Durant 10 hores hi haurà música ininterrompuda, de la mà d'artistes locals com Oriana, Inexstable, Armela o Repe, entre altres. Segons detallen des d'AMEBA, l'objectiu d'aquesta iniciativa, ja consolidada a la ciutat, és crear un vincle entre aquests artistes i la comunitat que escolta aquest tipus de música, cada vegada més popular.

Famosos

El cantautor Joan Manuel Serrat (Barcelona, 1943) ha estat guardonat amb el Premi Princesa d'Astúries de les Arts 2024, el màxim guardó a nivell artístic que s'atorga a l'Estat. El jurat destaca la seva llarga trajectòria, que va més enllà de la música i la poesia, i el considera "un referent cívic". En aquest sentit, cal recordar que Serrat és una de les figures més destacades de la cançó moderna, tant en català com en castellà, i que compta amb una llarga discografia i reconeixements de tota mena atorgats, sobretot, des de la seva retirada dels escenaris, a finals del 2022. Davant d'aquest nou guardó, que s'entregarà el pròxim mes d'octubre en una cerimònia encapçalada pel rei Felip VI i la resta de membres de la Casa Reial, el cantautor s'ha mostrat molt agraït i ha assegurat que l'ha rebut amb "satisfacció, alegria, gratitud, emoció i sorpresa".

La fitxa

QUI ÉS?

JOAN MANUEL SERRAT

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels grans músics catalans

És una de les figures més importants de la cançó moderna

QUÈ HA FET?

Rebre un Premi Princesa d'Astúries

És el màxim guardó artístic que entrega l'Estat

A LES XARXES...

Felicitacions pel reconeixement

La gent aplaudeix la seva llarga trajectòria

Llibres

Una ombra blanca
Carme Riera

Aquesta novel·la aborda el fenomen del retorn a la vida d'una persona clínicament morta. La història està ambientada entre Mallorca i els Estats Units, i té com a protagonista la soprano Bàrbara Simpson, que haurà d'aclarir uns fets del passat i resoldre un misteri. Per escriure l'obra, l'escriptora s'ha estat documentant durant anys sobre el tema.

Teatre

Don Ramón María del Valle-Inclán
Xavier Albertí

El soliloqui musical *Don Ramón María del Valle-Inclán a través de Ramón Gómez de la Serna* és un espectacle on l'actor Pedro Casablanc aprofundeix en aquest personatge de la literatura espanyola del segle XX a través de la biografia escrita pel seu coetani, el també escriptor Ramón Gómez de la Serna. Es pot veure fins al 12 de maig al Teatre Poliorama de Barcelona.

Música

Míssils que apunten al teu cor
Rampaire

Es tracta d'un disc de deu cançons amb el qual Rampaire, el projecte del músic ampostí Alfred Porres, es consolida dins del panorama musical català. A l'àlbum hi ha un clar predomini del pop de guitarres, però aquest gènere es combina amb l'experimentació pel que fa al ritme i l'estructura de les cançons, que parlen de temes quotidians.

Pelis i sèries

La casa
Álex Montoya

Aquest film espanyol narra la història de tres germans que es reuneixen a la casa familiar on van passar els estius de la seva infància, després de la mort del seu pare. Decidir què fer amb l'habitatge els resultarà més difícil del que s'esperaven. Està basat en la novel·la del valencià Paco Roca guanyadora d'un premi Eisner el 2020, i compta amb actors com David Verdaguer.

ESTILS DE VIDA

30 minuts d'esport, garantia de salut

Foto: Freepik

EXERCICI FÍSIC

L'exercici físic és imprescindible per a una bona qualitat de vida, i els seus efectes van molt més enllà dels que habitualment des-taquem. L'activitat física regular és, per descomptat, el millor complement a una dieta saludable i molt necessària per mantenir en forma els músculs i les articulacions. La novetat és que, segons la Societat Espanyola d'Oncologia Mèdica, l'exercici físic pot reduir fins a un 30% el risc de càncer de mama, de còlon, de bufeta, d'endometri, d'esòfag i d'estómac.

Segons els experts, la prevenció del càncer comença fent trenta minuts diaris d'exercici físic. D'aquesta manera es controla el pes, es millora la regulació hormonal, s'enforteix el sistema immunitari i es redueix la inflamació, els nivells de sucre a la sang i la resistència a la insulina. A més, l'exercici també és bo per als malalts de càncer, perquè redueix el cansament, ajuda a combatre la depressió i influeix positivament en els tractaments.

Això sí, per molt bo que pugui ser l'exercici físic regular, els metges consideren clau l'adopció d'estils de vida saludables i evitar el tabac, l'alcohol, la mala alimentació, el sedentarisme i l'exposició solar sense protecció, factors de risc evitables.

Les claus.....

CÀNCER

L'exercici físic pot reduir fins a un 30% el risc de prevenir diversos tipus de càncer

EFECTES

L'esport controla el pes, millora la regulació hormonal i enforteix el sistema immunitari

BENESTAR

La pràctica regular d'exercici físic contribueix a millorar la qualitat de vida

HÀBITS

A banda de l'activitat regular, cal adoptar estils de vida saludables i evitar el tabac i l'alcohol

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia SMS amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

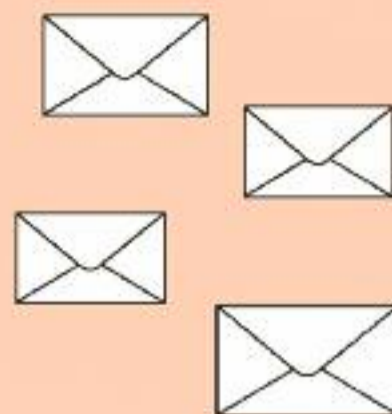
5€ Menta (300 unitats) 33€ Ser cura (14 persones) 20€ Tenda de protecció (4 x 4 metres)

* Depèn de l'import de l'aportació. Els preus són orientatius i podrien canviar sense previ avís. Els preus són orientatius i podrien canviar sense previ avís. Els preus són orientatius i podrien canviar sense previ avís. Els preus són orientatius i podrien canviar sense previ avís.

12M
2024

Eleccions al Parlament de Catalunya

JORNADA ELECTORAL

Horari

Els col·legis electorals obriran a les **9 del matí** i tancaran a les **8 del vespre**.

Documents

Per votar has de portar l'original del teu **DNI, passaport o carnet de conduir**.

Consulta

Per saber on has de votar, consulta la **targeta censal**, truca al **900 343 232** o entra a **ine.es**.

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat

Generalitat
de Catalunya